

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **A. O.**, zastoupeného JUDr. Jiřím Kozákem, Ph.D., advokátem se sídlem Mělník, Náměstí Míru 30, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2005, č. j. OAM-203/VL-19-12-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 3. 2006, č. j. 60 Az 27/2005 – 17,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 11. 2. 2005, č. j. OAM-203/VL-19-12-2005, žalovaný zamítl žalobcovu žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. rozsudkem ze dne 31. 3. 2006.

Rozsudek žalobce napadl kasační stížností. Uvedl, že krajský soud nesprávně zhodnotil skutkový stav zjištěný ve správním řízení. Žalobce splnil podmínky pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu. Jeho rodinný příslušník se stal terčem násilí organizovaných kriminálních skupin zaštitěných policií. Po návratu do vlasti by mohl být terčem takových útoků i on sám. Zájem policie a kriminálních struktur může souviset i s tím, že jako emigrant je příslušníkem určité sociální skupiny, která je tradičně vydírána ukrajinským organizovaným zločinem, přičemž tento postup je ze strany státních orgánů tolerován. Dále namítl, že žalovaný nesplnil důsledně svou povinnost spolehlivě zjistit stav věci. Zejména měl vzít v úvahu obtížnou pozici žadatele o azyl ve správním řízení, který jakožto osoba českého práva neznalá, není schopen sám posoudit, jaké skutečnosti zdůraznit a podrobně popsat. Žalovaný tak měl tvrzené okolnosti sám iniciativně prošetřit a v případě pochybností žalobce vyzvat k jejich bližšímu rozvedení. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť zákon o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Stěžovatelem namítané obavy z útoků organizovaných kriminálních skupin byly jakožto důvod žádosti o udělení azylu předmětem množství rozhodnutí zdejšího soudu, namátkou lze uvést například rozsudek ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 38/2003 - 36, rozsudek ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 7/2003 - 60, či rozsudek ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 5/2003 - 51, všechny publikovány na www.nssoud.cz. Poukazuje-li stěžovatel na porušení povinnosti spolehlivého zjištění skutkového stavu žalovaným, připomíná kasační soud, že otázkou postupu správního orgánu při zjišťování skutkového stavu v azylovém řízení se již dostatečně zabýval ve svém rozsudku ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 - 59, publ. pod č. 181/2004 Sb. NSS, rozsudku ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 - 41, www.nssoud.cz, rozsudku ze dne 16. 5. 2004, č. j. 1 Azs 45/2004 - 47, www.nssoud.cz, nebo rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 22/2004 - 42, www.nssoud.cz.

Pokud stěžovatel v kasační stížnosti tvrdil, že je členem sociální skupiny emigrantů, jež je terčem útoků kriminálních skupin tolerovaných státními orgány, pak jde o tvrzení, které ve správním řízení ani v řízení před krajským soudem neuváděl. Z pohledu přezkumu kasačním soudem jde o tvrzení nové, které stěžovatel uplatnil až poté, co bylo vydáno napadené rozhodnutí. K takové skutečnosti Nejvyšší správní soud nepřihlíží (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

Nutno dodat, že kasační soud neshledal ani žádné pochybení krajského soudu tak výrazné intenzity, o němž by bylo možno se důvodně domnívat, že zapříčinilo odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by způsobilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu